

1943 angaaende Erhvervelse af fast Ejendom, der ved Lov Nr. 357 af 29. Juni 1946 var opretholdt med forskellige Ændringer indtil 31. December 1946, dog saaledes at den paa et hvilket som helst Tidspunkt kunde ophæves ved kgl. Anordning (Aarbo^g 1945—46, Side 372).

Ved det heromhandlede Lovforslag foresloges den saaledes bortfaldne Lov sat i Kraft paa ny i hovedsagelig uændret Skikkelse for Tiden indtil Udgangen af 1947.

Som Begrundelse herfor udtalte *Ordføreren for Forslagsstillerne* (Carl Petersen) ved Fremsættelsen:

„Denne Lovgivning tog sin Begyndelse ved Lov af 8. Juli 1943 og blev fra alle Sider dengang erkendt som en Nødvendighed for at *forebygge Spekulation i fast Ejendom* og specielt i Landbrugsejendomme til Skade for den Landbrugsungdom, der stod for at skulle etablere sig selvstændigt. Siden Loven første Gang blev vedtaget, har den gentagne Gange været til Behandling i Rigsdagen og er blevet forlænget ud fra den Betragtning, at Forholdene stadig maatte siges at være saadan, at en Lovgivning af den Art var nødvendig, men den 22. November har den højtærede Indenrigsminister ment, at der var indtraadt normale Tilstande her i Landet, saaledes at denne Lovgivning burde ophøre. Man maa gaa ud fra, at den højtærede Minister følte denne normale Tilstand ligefrem spontant, siden det var nødvendigt at ophæve en Lov, der af sig selv udløb en Maaned senere. Det er muligt, at enkelte af de Bestemmelser, der findes i den Lov, der nu er ophævet, og som er enslydende paa de væsentligste Punkter med Forslaget, ikke er saa paakrævede, som de var paa det tidligere Tidspunkt, men det forekommer mig, at det er dristigt paa nuværende Tidspunkt at give frit Slag for Handel med fast Ejendom, baade Landbrugsejendomme og Byejeendomme, ikke mindst de Byejeendomme, der ligger i Byernes Periferi, hvor der uden Tvivl er Plads for en usund Spekulation, især i ubebyggede Grunde.

Selv om Faren for, at velhavende Ikke-Landmænd kan købe Landejendomme, ikke er aktuel, er Faren for, at man skal erhverve Landejendomme og sælge dem videre efter at have solgt eller i alt Fald forringet Besætning og Inventar, stadig til Stede. Tilstanden i den forrige Efterkrigstid med Gaardslagtning og alt det urimelige, der fulgte i dens Kølvan, synes jeg godt der kan være Grund til at have i Erindring, naar denne Lovgivning sættes i Kraft. Vi mener, at Lovgivning paa dette Omraade vedblivende er nødvendig, og jeg skal derfor tillade mig at forelægge Forslaget.